रचां भेद्यभेदेन चतुःषष्टिरुणः स्तृताः। ख्युकचासुप्ताचैव जरा तस्याच कर्यका। जरा च भाटिभः साई भ्यद्गति भूतलम् ॥ र्ते चोषायवेत्तारं न गच्छन्ति च संयतम्। यनायनी च तं हृष्टा वैनतेयमिवीरगाः॥ च चुर्जल च वायाम: पादाधक्तीलसेवनम् । कर्मयोर्मृहि तेलच जरायाधिवनाशकम् ॥ वसनी असर्व विद्विवां खन्नां करोति य:। वालाच संवते कावी जरा तं नोपगच्छति ॥ खातशीतोदकसायी संवते चन्दनदवम्। नापयाति जरा तच निद्योशनिलसेविनम्॥ प्रादृष्णकोदकसायी घनतीयं न सेवते। समये च समाद्वारी चरा तं नोपगच्छति ॥ श्रदीदं न स्हाति भमगलन वर्जयेत्। खातकायी समाधारी बरा तं नोपतिहते॥ खातकायी च देमनी काले विद्वं निषेवते। सुरक्ते नवानसुष्यच जरा तं नोपगच्छति ॥ शिशिरे अकवहि च नवीका तच सेवते। य एवीक्योदकसायी जरा तं नीपगच्छति ॥ चलोमां व नवाज्ञच नाला की चीरभोजनम्। इतच संवते यो दि जरा तं नोपगच्छति ॥ सुडले सदझं चुत्काले हम्मायां पीयते जलम्। नित्यं सङ्क्ती च तामुलं जरा तं नीपगच्छति ॥ द्धि इयद्भवीनच नवनीतं तथा गुड्म्। निखं भुडती संयभी यो जरा तं नैव गक्ति ॥ शुष्यमां यं स्वियं हहा बालाके नक्षं द्धि। संसेवनां जरा याति प्रहृष्टा भाष्ट्रभि: सर्॥ रात्रो ये द्धि सेवन्ते गुंचलीच रक्खलाम्। तातुपैति जरा चुटा भाटिभि: सह सुन्दरि! रवस्ता च कुलटा चावीरा चारहूतिका। श्रदय। जकपत्नी या ऋतुक्रीना च या सति ! ॥ यो हि तासामनभीजी बद्धाहर्ता जभेतु सः। तेन पापेन सार्धे सा जरा तसुपग्राति। णापानां थाधिभिः साह मिनता वनतं भ्रम्। यामं व्याधिनरानीजं विमनीजच निचितन् ॥ पापेन जायते खाधिः पापेन जाबते जरा। पाएँव जायते देन्यं दु:सं शोको भवदूर: । तकात् पापं मदावेरं दोषवीचममक्रमम्। भारते चलतं चलो नाचरित भवातुरा: ॥ व्यथमाचारयुक्तच दीचितं हरिसेवनम्। गुरदेवातियीनाच भक्तं यक्तं तप:सु च ॥ हतीपवासयुक्तच सदा तीर्थनिसेक्कम्। रोगा दवन्ति तं ह्रष्टा वैनतेश्रमिवोरगाः ॥ रतान् जरा न सेवेत काधिवंचक दुर्केय:। सर्वे बोध्यमसमये कावे सर्वे प्रसिष्धति ॥" इति वक्षवैवर्त्ते वक्षसर्कः। १।१६। १३--५५ ॥ जराया चौषधं यथा, मार्ड १८६ च्याये। "पलाभ्रच्यां समधु गबाच्यामलकान्वितम्। सविड्झं पीतमात्रं नरं कृषामाद्यामितम् ॥ माधिकेन महादेव ! चरामरखदिनेत:। पलाग्रवीकं सप्तं तिलमध्वन्वतं समम्। नप्ताई भिच्तिं रत ! जरां नयति संच्यम्॥"

जरायु:

"बच्छी हतं सङ्गरानस चूर्य तिलाई कं चामलका हे कचा। सप्तरं भचयते गुड़ेर्वा न तस्य रोगो न जरा न ल्ला: ॥ चन्यः पश्येद्रमनरिक्तो मत्तमातङ्गामी मको वामी अवगर्शितो दूरभ्वानुसारी। नीर ज्ञान्त्री भवति पलिती नी जनीसतर्केशी जीकां रन्ताः पुनर्पा नवाः चीर्गौरा भवन्ता" इति भीवण्यरतावचां भन्नराजादिच्यम् ॥ ("क्रीयं जरासमानं हि प्रवस्थाम्यथ तत् ऋगु ॥ जवन्यमध्यप्रवरं वयक्तिविधसुच्यते। जब प्रवयसां रुक्तं प्रायश: चीयते नृवाम् ॥ रसादीनां संचयाच तथेवाष्ट्रव्यसेवनात्। वलवीर्येन्त्रयानाच क्रमेसेव परिचयात्॥ परिचयादायुवचाप्यनाचारात् अमात् आमात्। बरासमावनं कीयं इत्येते हें तुभिनं बाम् ॥ जायते तेन सीश्वर्ध चौक्धातु: सुदुर्मल:। विवर्शी विकली दीन: चिषं बाधिमवात्रुते ॥ रतजरा समावं दि॥" "जरासमावने सेचे चवने चैव कार्येत्। क्रेडसेदोपपत्रस्य सक्रेडं भोधनं दितम् ॥ चीरसर्पिर्ध्ययोगा वस्तयकेव यापनाः ! रसायनप्रयोगाच तयोभेवनसुचत ॥" रति चरके चिकित्वास्थाने चिंग्रेरधाये ।*। "या च भार्या विरूपाची कञ्चला कलहप्रिया। वचनीत्तरवादी च सा जरान जरा जरा॥" इति चायव्यम्॥३॥)

चौरिकारचः। इति श्रन्थक्तिका। राचधी-विशेषः। यथा, श्रीभागवते। "चन्यस्थामपि भाषायो श्रक्षे हे रहम्यात्। तै माना विश्वत्स्रे जरया चाभिवन्धिते॥" चरातुरः, वि, (जरया चातुरः।) जीर्वः। जरारोगयसः। इति श्रन्थमाला॥ (यथा, वैषवे। १।१३५।

"मद्देश्या जननी जरातुरा
नवप्रकृतिवंदटा तप्रसिनी ।
मतिस्ववेदि जनसम्बद्धमहो विधे । लां करवा दवडि न॥")
जराइटः, ग्रं. (जरवा राच्छा पुटः।) जरासन्तः। इति झन्दरज्ञावनी ॥
जराभीरः, ग्रं. (जरातोंभीरः।) कामदेगः।

जराभीकः, युं. (जरातो भीकः।) कामहेकः।
द्रांत क्षेमचनः। २।१३१॥ जरामवधीके, वि॥
जराविदः, युं. (जुराया राचच्चा ज्यावन्। जरा
+ वाहुलकात् विः। तत्प्राप्तजीवलात् तथालम्।) जरावन्यः। द्रित शब्दरज्ञावली॥
जरायुः, युं. (जरामेतीति। जरा+द्रण्+ "किञ्जरयोः श्रिकः।" जर्या १। १। द्रित जुक्।)

रयो: शिका: । " उका १ । ४। इति मुख्।) येन वेषितो गर्भः कुचौ (तस्रति सः। 'गर्भ-वेष्टमचर्मः। ऑब्योल इति भाषा। तत्प्रयायः। गर्भाश्यः २ ७ व्लम् ३ कललः ४। इत्यमरः। २ । ६। ३८॥

"या तु चम्मां हति: खच्चा जरायु: सा निगद्यते॥"
इति महाभागवते भगवतीगीता ॥

अधिजारहत्तः । इति राजिनिधेग्टः ॥ जरायुजः, त्रि, (जरायौ जायते इति । जन + डः।) गर्भाष्यजातः । स तु नृगवादः । इत्यमरः । ३ । १ । ५० ॥

"या तु चम्माकतिः खच्मा जरायुः सा निगदाते। श्वक्रश्रीखतयोगींगस्तिम् सं जायते यतः। तच गर्भो भवेद्यसात्तेन श्रोक्ती जरायुजः॥"

इति महाभागवते भगवतीगीता ॥
जरावन्यः, पुं, (जरया तदाख्यया प्रविद्वया
राज्या कता चन्ता देहसंयोजनमस्य।)
चन्द्रवंशीयराजविश्रेषः। स तु हहद्रघराजपुत्रः। वंस्यश्रदः इद्युद्धे भीमक्तं हतवान्।
जस्य गामकर्यं यथा,—

"बन्धसामि भार्यायां प्रकृते हे हहदयात्। ते माचा वहिरुत्स्टे जर्या चाभिसन्ति॥ चौद चौदेतिकी हन्या चरासस्वी०भवत् सुतः॥" इति श्रीभागवतम्॥

तत्पर्यायः। वार्ष्ट्रविः । रति निकास्त्रोधः॥
(अस्य जन्नविद्यं महाभारते सभापर्वित् १०
सधाये तथा च्लुविद्यं तन्नेव २८ अधाये
प्रध्यम्॥ अयं हि विप्रचित्तिनामकस्यासुर-स्यावतारः। यथा, महाभारते। १।६०।८।
"विप्रचित्तिरिति खाती य आसीहानवस्रभः।
सरात्व रति स्थातः स आसीत् मनुष्येभः॥"
धतराद्रपृत्वाबामन्यतमः। यथा, महाभारते।
१।११०। ८।

"टएसली घरासत्यः सत्त्रसन्यः सदःसुवाक्।") जरासन्यज्ञित, यं, (जयतीति : जि + किए। तती जरासन्यस्य जित् जेता।) भीमः। इति जिकाकस्यः॥

चरी, [तृ] चि, (चरास्यखेति। चरा+दिन:।) वह:। दति हैमचन्द:।३।४॥

षर्रुषं, की, (जीर्यतीत। जृ+ "जृष्टण्या-स्थन्।" उर्या। २। ६। इति कथन्।) सांसम्। इति जिकास्त्रीयः॥

मानम्। द्वात जिलाख्यायः॥
जर्षः, ग्र जल्तौ। भत्सः। द्वात कविकव्यद्वमः॥
(तुदां-परं-सर्व-सेट्।) ग्र. जर्षती जर्षन्ती।
गुमस्यानरहितानां तुदादिपाठपलस्तु ग्रजनानां जादीपोरिति तुको विभाषा वेदंषूचारणभेदेखा भत्यस्वजंनम्। द्वित दुर्गादासः॥

भर्ष । भृत् सत् जगम् । दात दुगारावः । प्रक्ति । प्रति कविकत्यदुमः ॥ (तुरा-परं-सकं-सद् ।) भ्रा, जन्मिती जन्मितो । भृत्वसन्तिम् । दित दुगारावः ॥ ।

जर्ज, प्रवाचि। भत्से। इति कविकत्यहमः॥ (तुरा-परं सर्व-सेट्।) प्र, जर्जती जर्जनी।

भत्सस्तान्त्रम्। इति दुर्गादासः॥
जर्मरः, पुं, (जर्नात खगुग्नेनापरान् निन्दतीति।
जन्मे + बाद्यस्तात् खरः।) भ्रीसनः। (जर्नात भ्रम्नृ तर्क्यतीति।) भ्रम्भनः। (जर्नाते निन्दाते इति। कर्माम बहुसवचनारसः।)